

MISTERI A L'ESPAI

Autora Adelaida Frías

<http://www.deliciesveuisaxo.com/textos-teatre-infantil-juvenil/>

Versió 7 personatges

- 11 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

1 - ROBOT

2 - MICO

3 - ASTRONAUTA A (noi o noia)

4- ASTRONAUTA B (noia o noi)

5 - DAMA MEDIEVAL FANTASMA

6 - ARISTÒCRATA FANTASMA

7 - DAMA ROMANA FANTASMA

Estem dins una càpsula per viatjar a l'espai. A la dreta hi ha el taulell de comandament: pot ser una taula coberta per una tela (negra o platejada, per ex.) que arribi fins al terra. Al damunt s'hi pot posar trossos de ràdio, o una fusta amb diferents botons pintats, o diferents teclats d'ordinador, etc. , i un seient o lloc pel Robot. Al centre de l'escenari, dues cadires amb reposa braços, també cobertes per una tela (que es pot subjectar al darrere amb pinces d'estendre), seran les butaques dels dos Astronautes. A l'esquerra, el matalàs del Mico, o una caixa de cartró pintada perquè s'hi pugui amagar. Al fons, una tela dibuixada (o una projecció) figurant una finestra rodona de coet per on es veuen estrelles a l'espai negre.

ESCENA 1

El Robot està al seu lloc. Entra el Mico de la mà dels dos Astronautes.

ASTRONAUTA A : — Au, corre, ves al teu lloc.

El Mico corre cap al seu matalàs, i s'hi posa a botar molt content.

ASTRONAUTA B : — Estàs content, eh, Nemo? Avui ens posem en òrbita de veritat.

ASTRONAUTA A : — Encara que ell no ho pot saber, és clar.

El Mico xiscla i fa senyals d'alarma com si ho hagués entès perfectament.

ASTRONAUTA B : — A vegades sembla que ho entengui tot, eh?

(li fa una moixaina al nas)

ASTRONAUTA A : — *(es mira el rellotge)* Només falten 5 minuts.

Els Astronautes comencen a prémer botons i palanques.

ASTRONAUTA B : — Em sembla que acabaré parlant-li com si fos una persona!

ASTRONAUTA A : — Serà una mica dur fer aquest viatge tot sols...

ROBOT : — Disculpeu, però us recordo que no esteu sols. Benvinguts a la nau.

Els Astronautes han pegat un bot i el Mico fa uns xiscles com si es posés a riure.

ASTRONAUTA B : — Quin espant! Ssssht! No cridis Nemo.

ASTRONAUTA A : — Hola R4. És veritat, tu també ets aquí.

ROBOT : — Jo SEMPRE sóc aquí. Sense mi, això no funcionaria.

ASTRONAUTA A : — Sí, sí, ja ho sé, perdona. (*s'asseu a la butaca*)

El Mico fa ganyotes de burla al Robot. L'Astronauta B li riu les gràcies.

ASTRONAUTA B : — Mira què fa! És que és una monada de mono!

ROBOT : — Aquesta bèstia primària és totalment inútil.

El Mico xiscla, furiós i li fa gestos amenaçadors.

ROBOT : — I-NÚ-TIL.

L'Astronauta B acaricia el cap del Mico i el lliga amb un arnés.

ASTRONAUTA A : — Tranquil, Nemo, tranquil...

ASTRONAUTA B : — R4 no li diguis això! El Nemo és molt important en aquesta expedició.

ASTRONAUTA A : — És clar; perquè podem observar com la intel·ligència animal s'adapta a l'espai.

ASTRONAUTA B : — Oi que sí, valent?

El Mico rebufa mirant el Robot.

ROBOT : — Queda un minut per enlairar-nos. Repeteixo, un minut.

ASTRONAUTA B : — Bon viatge, Nemo. (*s'asseu a la butaca*)

Els dos Astronautes es corden el cinturó.

ASTRONAUTA A : — Pressió?

ROBOT : — Correcta.

ASTRONAUTA B : — Oxigen?

ROBOT : — Correcte.

ASTRONAUTA A : — Temperatura?

ROBOT : — Correcta

ASTRONAUTA B : — Molt bé. Preparats. En davant, R4.

ROBOT : — Cinc, quatre, tres, dos, u, zero!

Tots reben una forta sacsejada i passen un instant immobilitzats per la forta pressió.

ASTRONAUTA A : — Per favor, que tot vagi bé.

ASTRONAUTA B : — Si me'n surto d'aquesta, prometo col·laborar amb una ONG.

ROBOT : — Hem traspassat l'atmosfera. Estem en òrbita.

ASTRONAUTA A : — Uf, el pitjor ha passat.

ASTRONAUTA B : — Estàs bé, Nemo?

El Mico grinyola fluixet, una mica estabornit. L'Astronauta B s'aixeca a deslligar-lo.

ROBOT : — Jo tambéestic bé, gràcies.

ASTRONAUTA A : — M'alegro, R4. Si tu no estiguessis bé estaríem perduts.

ASTRONAUTA B : — (*dóna uns cacauets al Mico i l'amanyaga*) Molt bé, xulíssim.

Ets un valent.

El Mico es fa el valent i es pica el pit. Tot d'una es posa a ensumar l'aire i es gira d'un cantó a l'altre com si sentís una amenaça.

ASTRONAUTA B : — Què passa? Què tens?

ASTRONAUTA A : — R4, detectes alguna cosa?

ROBOT : — Una lleugera baixa de temperatura i un augment de la pressió.

Res important.

ESCENA 2

Tot d'una entra una Fantasma vestida com una Dama de l'edat mitjana.

DAMA : — A veure? Què hi ha aquí? Ooooh! Quin lloc més estrany!

El Mico es posa molt neguitós i gira sobre si mateix, espantadíssim.

ASTRONAUTA B : — (*s'aixeca*) Qui ets? Què fas aquí?

DAMA : — Però quin vestit més curiós! En quin segle estem? Sou homes o dones?

ASTRONAUTA A : — Quina broma és aquesta?

DAMA : — Aaah, és una broma?

ASTRONAUTA B : — No ens podem permetre un altre passatger!

ASTRONAUTA A : — No: no hi ha prou reserva d'oxigen!

DAMA : — (*riu*) No t'amoïnis, que no necessito oxigen.

El Mico s'amaga i rebufa de tant en tant. La Dama s'acosta del Robot i l'observa amb curiositat. Els Astronautes es miren perplexos i es fan senyals de no entendre res.

DAMA : — Quina cosa més lletja! (*riu i s'asseu a una butaca*)

Oh! Què confortable!

ASTRONAUTA B : — R4, com és que no has alertat de la seva presència!

ROBOT : — No detecto cap presència.

ASTRONAUTA A : — Cap presència? No és possible!

ASTRONAUTA B : — No estem bojos: mira com es posa el Nemo.

ROBOT : — El mico no és més que un ser irracional. Relaxeu-vos. Esteu molt alterats pel canvi de pressió.

ASTRONAUTA A : — Però aquesta dona està tocant els botons...

ROBOT : — No hi ha cap dona. Necessites descansar.

L'Astronauta B vol tocar la Dama, però la Dama es gira i la mira fixament fent que no amb el cap. L'Astronauta B atura el seu moviment.

ASTRONAUTA B : — Ah! Que passa? No puc tocar-la!

DAMA : — Ni se t'acudeixi, preciosa!

Mentre els altres parlen, la Dama volta per la nau fins que troba un amagatall i s'hi encabeix (sota la taula per exemple).

ASTRONAUTA A : — Estem al·lucinant? Ajuda'ns R4!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida@deliciesveuisaxo.com.